Tema 3 Enllaç Químic

2.1	ENLLAÇ COVALENT	
	2.1.1. Molècula ió hidrogen	
	2.1.2. Teoria d'orbitals moleculars (TOM)	6
	2.1.2.1. Molècules diatòmiques: H ₂	
	2.1.2.2. Molècules diatòmiques homonuclears	10
	2.1.2.3. Molècules diatòmiques heteronuclears	12
	2.1.1. Teoria de l'enllaç de valència	
	2.1.1.1. TEV i TOM – Semblances i diferències, H ₂	
	2.1.1.2. Molècules poliatòmiques: Hibridacions	16
2.2	ENLLAÇ IÒNIC	
	2.2.1. Estructures cristal·lines	20
	2.2.1.1. Tipus de cel·la elemental	22
	2.2.1.2. Nombre de coordinació	23
	2.2.2. Difracció de Raigs X	24
	2.2.2.1. Interferències	24
	2.2.2.2. L'equació de Bragg	25
	2.2.3. Tipus d'empaquetaments	
	2.2.4. L'energia reticular	33
	2.2.4.1. Constant de Madelung	33
	2.2.4.2. Equació de Born-Landé	35
	2.2.4.3. Equació de Born-Mayer	38
	2.2.4.4. Equació de Kapustinskii	38
	2.2.5. Cicle de Born-Haber	
	2.2.6. Estabilitat dels compostos iònics	44
	2.2.7. Característiques generals dels compostos iònics	44
2.3	ENLLAÇ METÀL·LIC	
	2.3.1. Models per a l'enllaç metàl·lic	47
	2.3.2. Empaquetaments	48
	2.3.3. Propietats generals dels compostos metàl·lics	49

Teoria d'enllaç de València

La diferència principal entre els mètodes TEV i TOM és la següent.

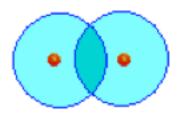
En el mètode **TOM els electrons es situen en orbitals moleculars construïts a partir de l'aproximació LCAO**. La funció d'ona del sistema és **producte de MO**.

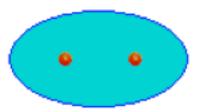
El mètode **TEV** és molt més senzill conceptualment parlant. Els **enllaços es descriuen mitjançant el solapament (producte) d'electrons d'àtoms adjacents**. Aquesta segona aproximació està basada en les estructures de Lewis que ja coneixeu

Igual que vàrem fer amb TOM, ho descriurem tot gràficament!!!

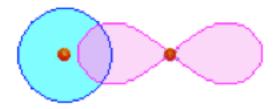
Veureu que els orbitals resultatnts són molt semblants al que ja heu "vist"!

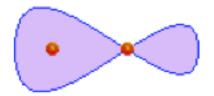
Formació d'un enllaç tipus σ entre dos orbitals tipus s

Formació d'un enllaç tipus σ entre un orbitals tipus s i un tipus p_z

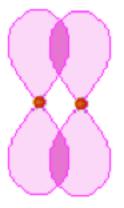

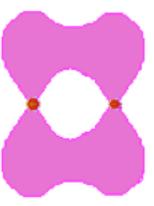

Formació d'un enllaç tipus σ entre un orbital tipus s i un tipus p_z .

Representació de la superposició lateral de dos orbitals atòmics tipus ${\it p}$ per donar un orbital molecular tipus ${\it \pi}$

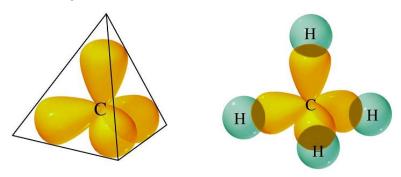

La TEV no ens permet poder explicar la geometria de les molècules, per exemple la forma tetraèdrica del CH_4 , ja que els seus orbitals (tipus p) formen angles de 90°. Com ho fariem perquè aquests orbitals acabessin donant una geometria tetraèdrica?

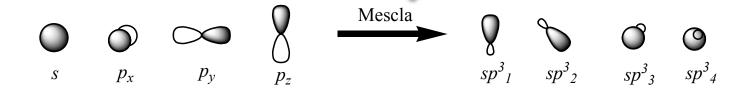
Per tal de poder-ho explicar s'introdueix el concepte de orbital híbrid, que no és res més que una combinació dels orbitals atòmics de un àtom per poder-ne formar uns de híbrids els quals presenten la geometria necessària per explicar-ne l'enllaç. Es tracta d'un procés matemàtic

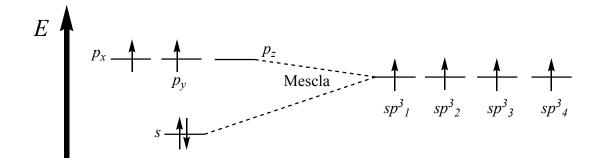
Hibridació sp³

Per tal de descriure la geometria molecular del CH₄ a partir de la TEV **necessitaria que el C** (primera figura) tingués uns orbitals que presentessin les **direccions de un tetraedre.** Després es **solaparien amb els orbitals 1s dels H** i així farien **4 enllaços tipus sigma.**

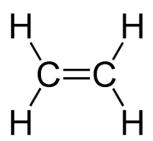
Els tres orbitals p i el s del carboni no formen pas aquesta geometria. Per tant, el que fem, és combinar-los per obtenir-ne 4 de híbrids (OH) (n'hem combinat 4 OA, i per tant tenim 4 OH)

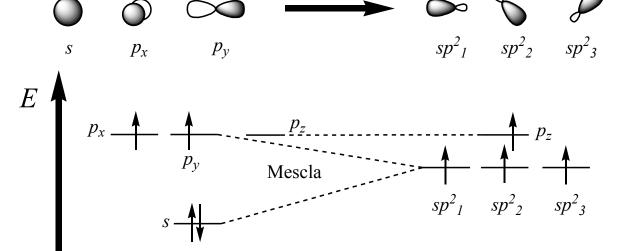
Això representaria el diagrama energètic. Partim de un orbital s i 3 orbitals p (4 OA), i obtenim 4 orbitals hibrids (4 OH) degenerats (és a dir, tots amb la mateixa energia)

Hibridació sp²

Per tal de descriure la geometria molecular del CH₂=CH₂ a partir de la TEV **necessitaria que el C** tingués uns orbitals que presentessin 3 **direccions separades 120º** (que tingui una geometria plana trigonal). Després es **solaparien amb els orbitals 1s dels H** i així farien **2 enllaços tipus sigma.** Però fixeu-vos que ara entre els dos C hi ha un doble enllaç **C=C!!!!**

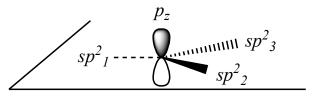
Com que ara **només necessito 3 OH** (3 direccions diferents), combinaré **3 OA**. Per tant agafarem l'orbital **s i 2 orbitals p**.

Mescla

Això representaria el diagrama energètic. Partim de un orbital s i 2 orbitals p (3OA), i obtenim 3 orbitals hibrids (3 OH) degenerats

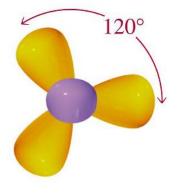
Queda un orbital p sense combinar!!

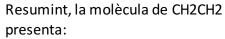
Hibridació sp²

sp²
sp²
sp²
sp²

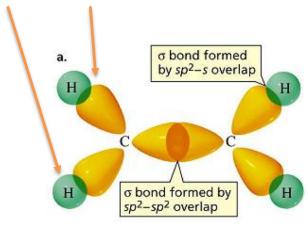
Dos orbitals sp^2 es solapen amb els orbital 1s dels dos H, i tenim dos orbitals **sigma**

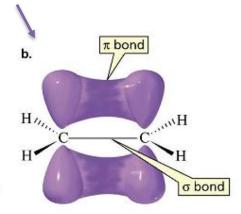
Recordeu que ens ha quedat un orbital p sense combinar (el de color lila). Aquest orbital es combinarà amb l'altre orbital p del segon carboni per així poder formar un enllaç, que té simetria π !

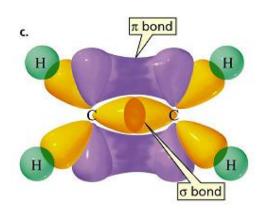

- 4 enllaços tipus **sigma** formats per un orbital sp^2 del C i s del H
- 1 enllaç tipus sigma format per sp² de cadascun dels C
- 1 enllaç π (C=C) format pels 2 orbitals p que no s'han hibridat.

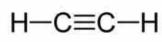
El tercer orbital sp^2 es combinarà amb el orbital sp2 del C veí, per així formar també un orbital tipus **sigma**.

L'enllaç de C=C no són dos enllaços iguals, sino que un és del tipus sigma i l'altre π

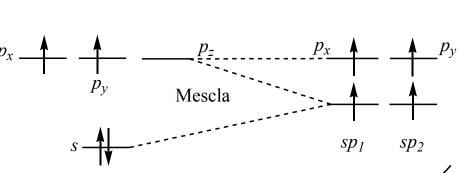
Hibridació sp

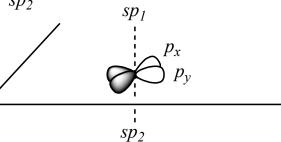
Per tal de descriure la geometria molecular del CH=CH a partir de la TEV necessitaria que el C tingués uns orbitals que presentessin 2 direccions separades 180º (que tingui una geometria lineal). Després es solaparien amb els orbitals 1s dels H i així farien 1 enllaços tipus sigma. Però fixeu-vos que ara entre els dos C hi ha un triple enllaç!!!!

Com que ara **només necessito 2 OH** (2 direccions diferents), combinaré **2 OA**. Per tant agafarem l'orbital **s i 1 orbitals p**.

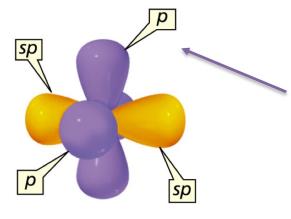

Això representaria el diagrama energètic. Partim de un orbital s i 1 orbitals p (2OA), i obtenim 3 orbitals hibrids (2 OH) degenerats

Queda dos orbitals p sense combinar!!

Hibridació sp

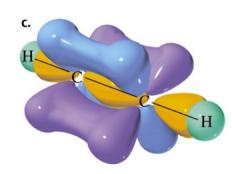

Recordeu que ens ha quedat dos orbital p sense combinar (el de color lila). Aquests orbital es combinarà amb els altres orbitals p del segon carboni per així poder formar dos enllaços, que tenen simetria π !

Un orbital sp es solapen amb els orbital 1s dels dos H, i tenim un orbitals **sigma C-H** to bond formed by sp-s overlap to bond formed by sp-sp overlap

b. Н

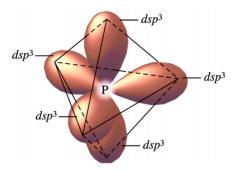
El segon orbital *sp* es combinarà amb el orbital *sp* del C veí, per així formar també un orbital tipus **sigma**.

Resumint, la molècula de CHCH presenta:

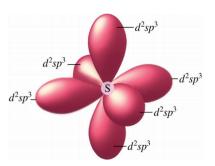
- 2 enllaços tipus **sigma** formats per un orbital *sp* del C i *s* del H, C-H
- 1 enllaç tipus sigma format per sp de cadascun dels C
- 2 enllaç π (C=C) format pels 4 orbitals p que no s'han hibridat (2 de cada C)

Hibridació sp³d

Per tal de poder descriure les 5 direccions d'enllaç de l'àtom central, necessitem 5 OH, per això ara també hi combinen un orbital d. Obtenim 5 orbitals degenerats sp^3d que estan disposats en forma de bipiràmide trigonal!

Hibridació sp³d²

Per tal de poder descriure les 6 direccions d'enllaç de l'àtom central, necessitem 6 OH, per això ara també hi combinen 2 orbitals d. Obtenim 5 orbitals degenerats sp^3d^2 que estan disposats en forma de octaedre!

Relació entre VSEPR i Hibridació

Fixeu-vos, que justamnet el SN no és res més que el nombre de orbitals híbrids que necessitem per forma la geometria correcte.

VSEPR				Hybridization					
ECC	Bonding Lone Pair Pair			histribution metry domain	Atomic orbitals	Type of Hybridization	Number of Hybrid orbitals	Sha pe/Geometry	
2	2	0	دمهن	linear	s, p	sp	2	دسون	linear
3	3	0	3	Trigonal planar	s, p, p	sp²	3	3	Trigonal planar
3	2	1	*	Trigonal planar	s, p, p	sp²	3	8	Bend V shape
4	4	0	3	Tetrahedral	s, p, p, p	sp³	4	3	Tetrahedral
	3	1	349	Tetrahedral	s, p, p, p	sp³	4	300	Trigonal pyrimidal
	2	2	9	Tetrahedral	s, p, p, p	sp³	4	0-8	Bend V shape
8	5	0	3	Trigonal Bipyrimidal	s, p, p, p, d	dsp ³	5	3	Trigonal Bipyrimidal
_	4	1	₹.	Trigonal Bipyrimidal	s, p, p, p, d	dsp ³	5	Ą	Seesaw
5	3	2	4	Trigonal Bipyrimidal	s, p, p, p, d	dsp ³	5	c de	T shape
	2	3	3	Trigonal Bipyrimidal	s, p, p, p, d	dsp ³	5	3	Linear
6	6	0	3	Oct ahe drai	s, p, p, p, d, d	d²sp³	6	3	Octahedral
	5	1	J.	Octahedral	s, p, p, p, d, d	d²sp³	6	ىكىن	Square pyrimidal
	4	2	**	Oct ahe dral	s, p, p, p, d, d	d²sp³	6	3	Square planar